

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumeră și la poșta și la librării.

În București

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 croniceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Ioan C. Brătianu.

"Voința Națională" a primit dela Florica următoarea ultimă telegramă:

Azi, Sâmbătă, 4 Maiu, la trei ore și cinci minute dimineața, a încetat din viață dl I. C. Brătianu, încunghurat de soția, copiii și ginera săi, de dnii D. Brătianu și Gr. T. Brătianu, de doctorul Assaky, de dnii D. Sturza, Eugeniu Carada și G. C. Cantacuzino.

Ilustrul bărbat de stat s'a stins după o suferință de zece zile. Cu dînsul dispărea omul de secol cel mai ilustru în istoria și politica țării sale. Cu dînsul dispărea o înaltă și nobilă expresiune a celui mai pur patriotism. Astăzi un mare gol s'a făcut în istorie și în politica României.

Cuprinși de durerea, ce trebuie să o simtă toată suflarea românească în fața morții marelui Român Ioan Brătianu, credem a introduce mai potrivit expresiunea acestei dureri, dacă astăzi dăm după "Voința Națională" o schiță biografică a nemuritorului decedat:

I. C. Brătianu s'a născut la 1821 și a fost o fericire pentru Români, că s'a născut; I. C. Brătianu a încetat din viață astăzi, în zorile zilei, și acest eveniment este o nefericire pentru România.

Energie și lumină, voință și avânt, adîncime și artă, patriotism și umanitate, toate înnăscute în același om, omul trebuia să înceapă prin lucrări și prin jertfă, prin revoluție și revelație. Într-o societate descompusă de viștile clasei dominante și năbușită prin privilegiile odioase ce străluciră în timp de un secol și mai bine, își creaseră asupra unui popor cucerit hoțesce, ear' nu prin eroismul cuceritorilor.

I. C. Brătianu, fiu de boier, se răsfrătesce contra boierilor, contra privilegiilor, contra acelor, care înjugaseră cu atîta crușime un popor martir pe atunci, un popor erou, spada creștinătății și a civilizației odinoară.

Acela care se naște destinat să fie omul mare al unui popor, din copilăria cea mai fragedă se identifică, nu cu plăcerile și fericirile clasei, în care se naște, ci cu nefericirile și durerile întregului popor. Și I. C. Brătianu și-a prins avântul vieții în timpul când durerea Românilor ajunsese la culmea ei, atunci când România desperași arunca-

seră primul strigăt de desperare, atunci când un popor martir își căuta eroii și martirii, atunci când destinele românismului, aruncate în mijlocul timpului din Orient, așteptau salvatorii sau neferagiului.

I. C. Brătianu își sfășie privilegiile și începe marea luptă, prima luptă, războiul de răsturnare, sfînta revoltă contra crimei de a se distruge un popor generos. Deși tîner, fu împreună cu amicul său, cu fratele său de luptă, C. A. Rosetti, unul dintre cei mai mari preparatori ai revoluției dela 1848. Revoluțiunea isbuti. Pe câmpul libertății dela Filaret se proclamă desrobirea Românilor și se codifică întîia dată aspirațiunile naționale. Și revoluțiunii și libertății îi trebuia un glas, care să deștepte și să aprindă conștiința națională; și I. C. Brătianu a fost oratorul neîntrecut al revoluției și glasul eroic al libertății, reînviat după două secole de robie. Pînă la 26 de ani oratorul fusese mitralia revoluției, la 27 de ani, oratorul deveni lumina și binecuvîntarea libertății născînde. Dobîrrea privilegiilor, înfrîntarea clasei, egalitatea Românilor înaintea legii, dreptul poporului de a-și crea legile fără amestecul străinilor și unirea, eacă cuprinsul marilor discursuri ale acestui luceafăr etern, care apărî în sbuciumul poporului îndurerat, ca un fulger, la strălucirea căruiu se întrededa falcă victoriilor și revendicărilor naționale. Atunci îl ascultară boierii patrioți, care consimțiau, ca și el, să se desbrace de privilegiu, îl ascultară breslele, proprietarii mici, muncitorii, ba chiar femeile și copiii năvăliră în câmpul libertății pentru a asculta cuvîntul sacru al desrobirii naționale.

Dar' protectorul crud dela Nord și suzeranitatea coruptă a Porții otomane sfîrșiră această clipă de mîrire, fără a stînge de astădată marea speranță a reînvierii poporului românesc. I. C. Brătianu părăsi țeara, apucă drumul exilului și, uitîndu-se încă odată la hotarele patriei, dișe către cei care-l însoțiau: — "Barbaria și corupțiunea au învins pe soldații revoluției, dar' pe revoluție nu, și precînd noi sîntem isgoniți, printre baionetele lor se străcoară libertatea unui popor redeșteptat".

Eroii nu desperează nici-odată. În timp de 9 ani de exil, pînă la 1857, vorbi și scrisese în Paris, luptă și convinse pe publicisti, pe istorici, pe literați, pe poeți, convinse pe oamenii zilei, pe diplomați, pe aristocrați, ca și

pe democrați și revoluționari, convinse chiar pe împăratul Franceiei, pe Napoleon al III-lea, că este sfîntă cauza Românilor, că România este cauza Europei civilizate și în fața poporului adunat, și convinse pritr-o elocuență uimitoare, că dacă vom alege și noi pe Alexandru Ioan Cuza, marea ideal al unirii va fi atins împotriva dușmanilor din lăuntru și din afară. Mințile se luminară, sentimentele ale mai tîrziu se ridicară la înălțimile marelui patriot și Cuza fu ales și proclamat domn al Munteniei.

Unirea era de fapt făcută. Nu rămăsese decît o cestiune de timp, de scurt timp, pentru-ca să se consacre de către Europa isbînda unui popor însoțit de genul său. Ceea-ce eroismul lui Mihai nu isbutise să realizeze, realiză genul civil al Românilor, în mijlocul unei generații mari, mare prin luptă, jertfă și patriotismul ei.

Sufletul și glasul revoluției fu de astădată înțelepciunea și cuvîntul unirii. Câți n'au căzut și câți n'ar fi căzut într-o luptă atât de titanică! Dar' un adevărat erou genial, într'un popor, nu se naște nici de azi pînă mâine, nici din întîmplare. Pentru-ca un asemenea om să apară se face o selecțiune de secole chiar, și în el se proiectează, ca într-o creațiune fenomenală, puterea de minte, de entuziasm, de concepțiune, de rezistență și de creațiune a întregului neam, — și de aceea aceste genii frîng toate obstacolele, răs-tornă tot ce le este înainte, supoartă încercările și durerile vieții și triumfă acolo unde alții cad, neavînd marea lor ursorită de a învinge.

I. C. Brătianu, fără un partid numeros și organizat, triumfă, întrupînd în el viza și aspirațiunile unei națiuni, și după unirea principatelor, în luptă necurmată, ajunse la 1866 când isbuti să se proclame, printr'un compromis al partidelor, constituția actuală și aducerea pe tronul României a domnitorului Carol I.

Astăzi Ioan C. Brătianu a împlinit 25 de ani din a doua parte a vieții lui: în 25 de ani Ioan Brătianu dovedî, că luptătorul genial este un om de stat genial.

Aci să ne oprim. Această viza este prea mare pentru a o schița covîrșii de durere. Lacrimile împedecă de a fi limpede asupra unor fapte atât de mari și de glorioase.

Vom cerea, dacă ne va fi cu putință să ne stăpînim durerea, dar' nu acum.

acela, care luptase pentru a se amîna alegerea domnului în unire cu coreligionarii săi politici și într'un scop nemăsurat de mare, luă cuvîntul în adunarea electivă și în fața poporului adunat, și convinse pritr-o elocuență uimitoare, că dacă vom alege și noi pe Alexandru Ioan Cuza, marea ideal al unirii va fi atins împotriva dușmanilor din lăuntru și din afară. Mințile se luminară, sentimentele ale mai tîrziu se ridicară la înălțimile marelui patriot și Cuza fu ales și proclamat domn al Munteniei.

Unirea era de fapt făcută. Nu rămăsese decît o cestiune de timp, de scurt timp, pentru-ca să se consacre de către Europa isbînda unui popor însoțit de genul său. Ceea-ce eroismul lui Mihai nu isbutise să realizeze, realiză genul civil al Românilor, în mijlocul unei generații mari, mare prin luptă, jertfă și patriotismul ei.

Sufletul și glasul revoluției fu de astădată înțelepciunea și cuvîntul unirii. Câți n'au căzut și câți n'ar fi căzut într-o luptă atât de titanică! Dar' un adevărat erou genial, într'un popor, nu se naște nici de azi pînă mâine, nici din întîmplare. Pentru-ca un asemenea om să apară se face o selecțiune de secole chiar, și în el se proiectează, ca într-o creațiune fenomenală, puterea de minte, de entuziasm, de concepțiune, de rezistență și de creațiune a întregului neam, — și de aceea aceste genii frîng toate obstacolele, răs-tornă tot ce le este înainte, supoartă încercările și durerile vieții și triumfă acolo unde alții cad, neavînd marea lor ursorită de a învinge.

I. C. Brătianu, fără un partid numeros și organizat, triumfă, întrupînd în el viza și aspirațiunile unei națiuni, și după unirea principatelor, în luptă necurmată, ajunse la 1866 când isbuti să se proclame, printr'un compromis al partidelor, constituția actuală și aducerea pe tronul României a domnitorului Carol I.

Astăzi Ioan C. Brătianu a împlinit 25 de ani din a doua parte a vieții lui: în 25 de ani Ioan Brătianu dovedî, că luptătorul genial este un om de stat genial.

Aci să ne oprim. Această viza este prea mare pentru a o schița covîrșii de durere. Lacrimile împedecă de a fi limpede asupra unor fapte atât de mari și de glorioase.

Vom cerea, dacă ne va fi cu putință să ne stăpînim durerea, dar' nu acum.

Astăzi Ioan Brătianu a închis ochii și a lăsat altora să petreacă la 10 Maiu în socoteala vieții lui de 25 de ani, și a lăsat națiunea în doliul cel mai mare, carele i-a fost dat se-l poate vre-odată.

"Neue Freie Presse" despre Ioan Brătianu. Un articol lung de frunte, ce foaia vieneză publică în nr1 de Duminecă 17 l. c. n. sub titlul "Ioan Brătianu" începe astfel: "Cavour-ul României e mort". Bărbatului, care azi dimineața a fost mîntuit de grele suferințe, putem da acest conume, căci el a lăsat pentru patria sa cu același zel și cu același succes, ca și contele piemontez".

Încă în foaia de seară din 16 l. c. n. "Neue Freie Presse" printr'un articol, ear' purtînd titlul "Ioan Brătianu", anunță moartea acestuia astfel: "România a îndurat o mare pierdere. Cel mai însemnat bărbat de stat al ei, al cărui nume e legat pentru toate timpurile de aspirațiunile de independență românească și de ridicarea principatului la regat..."

Cel mai autorizat organ diplomatic francez despre Ioan Brătianu. "Le Temps", marele țiar parisian, precum cetim într-o depeșă din Paris ddo 16 Maiu n., expune pe larg însemnătatea lui Ioan Brătianu, care a avut calitățile unui adevărat bărbat de stat, și relevă, că a fost mai ales opera lui Brătianu, că România și-a păstrat independența sa, a intrat în raporturi cordiale cu Austro-Ungaria și s'a dat în partea Germaniei, spre a contrabalansa Rusia".

Așa vorbese organul diplomației franceze, care se află în apele prieteniei franco-rusesci.

Un discurs academic al unui diplomat maghiar.

(Urmare.)

Puterea magică a Coroanei a creat raportul de reciprocitate între națiune și dinastie. Din acest raport însă rezultă în mod firesc marea învîțătură a istoriei noastre, că cu toate conflictele cele dese, prelîngă toată separațiunea aparentă de ani drepturii națiunii nici-cînd ne s'au preserit, ci din contră au fost toate de nou în-tărite, și că pe de altă parte continuitatea de drept a dinastiei nu s'a curmat nici-cînd pe timp mai îndelungat în consența poporului.

Astfel, cuprîndînd bine admonarea istoriei Andrassy a ajuns la convingerea, că națiunea maghiară nu-și poate realiza îndestulirea dreptelor sale pretensiuni prin luptă în contra dinastiei, ci numai pe calea unei sincere împăcări. Și din această convingere a rezultat

FOIȚA "TRIBUNEI"

Poesii.

Bătuț.

Nu te mai doresc, iubito! Ca un cer preste pămînt,
Să-ți pleci fața preste față cald șoptînd și sărutînd,
Nu mai vreau. Și cercul dulce, strîmt, din brațe moi făcut
Nu mai vreau să mă cuprîndă cu puterea din trecut.
Dragă, nu-mi întoarce capul, ca să-ți caut în ochi de-a drept,
Tu voesci să-ți am iocane, eu să nu-ți mai vîd aștept.
Tu te ncrunți, te rogi, verși lacrimi, dela tine să nu fug
Și tu scii, că-mi arde trupul pe-al trecutului meu rug.
Pas de pas îmi stai în cale. Și din ușe am rămas...
Oh, de ce-ș pe lume lacrimi și de ce-au fetele glas!
G. B. Duică.

Luna.

Căți au venit, căți vor veni
Să-ți fimece frumoasa-ți rață?
Nici umbra lor nu va mai fi,
Cînd ochiu-ți tot o să-ți mai vadă.

De sîntem morți ori sîntem vii
Tot una-i, una-i pentru tine:
Tu par'că luminezi pustii,
Singurătate și ruine!

Și tremur de gîndirea, cum
Tot astfel, în eternă pace,
Vei lumina cu ai acum,
Mormîntul trist, unde voui zăce!

Beție.

Iubita mea, setea 'mi-e arsă,
Cu-al gurii păhar coralin
Amestecă amorul cu vin
Și 'n gură 'mi-l varsă.

Te-apropie, sinul meu bate,
Lipsește-ți de el sinîgorul
Și stringe-mă, dragă; amorul
Cu vinul e frate.

În farmeul cupelor gemeni
E singur al vieții noroc;
O, las' să te frîng de mijloc,
Tu frîng-e-ue asemeni.

Îmbată-mi-o inima 'nvinsă,
Să simt voluptatea că mor
Sorbîndu-ți și vin și amor
Și și buza aprinsă!

George Murnu.

Traduceri din literatura universală.

I.
Erik Gustav Geijer.*)

(Poet svedian.)

Mireasa codrului.

(1812.)

Se n'alță soarele din mare, ca o mireasă înroșind; de lungă fata ce doarme ridică-se vînturînd tăcînd, ia pușca, ia șoimul, își chiamă cănele și aleargă în sălbaticul codru.
Roua dimineții îi străbate pîrul, el gonesece, când soarele arde 'n cruce, când noaptea vine; și vîntul noaptea și el gonesece și vînturînd, și stă noaptea pe munți și-acasă vînturînd nu vine.

Vînturînd mîndru, încîntor, încîntor? Așa rîsună un glas. — "Am perdut drumul cășii!" O sîrutare arde pe gura vînturîndului și înaintea ochilor în aceeași clipită stătî o fecioară frumoasă de minune.

O privește el, îl privește ea; și-un bun sălaş nu-l clevețesce vînturînd. Era atât de roșie gura ei, era atât de ferbinte sîrutarea ei, vineți îi erau ochii și pieptul era alb ca omătul; el o cuprînsese 'n brațe.

*) Geijer (1783—1847), poet și istoric își alese subiectele sale mai ales din trecutul mitic al popoarelor scandinave; el publică și cîntece populare vechi svediane. Geijer este fără îndoială un poet epic de valoare; *Mireasa codrului* este admirabilă și ca idee, — care-i pedepsirea urîrîntei ce părăsese un cast și naiv amor, — și ca măiestrie de tehnică. Geijer este și istoric erudit de frunte.

Și codrul era întunecos de nu puteai să-l zări. Eu nu sciu, el nu scie ce s'a mai întîmplat, dar' când s'a deșteptat din beției-i încîntătoare, el vede o sală în peștere și-o mie de luminări o luminau.

Ca ochi fulgerători îl privesc de pe toți părțile diamant de diamant. Înălțată-ți bolta de aramă sunătoare, mîreze voluptoase adie prin aer, ah, ce a simțit el atunci!

Cu coroană de aur stă mireasa în sală, ea întinde buzelor lui păharul de aur, dar' cum îl atinge el, repede schînteie o flăcărie împregiurînd buzelor și din ea schînteie cad pe podele și rîsar ca trandafiri.

El dișe: Pe rău drum am apucat. Dar' ea-i răspunde: "Nu te las!" — Ce o să se întîmple cu mine, sîrman fîcior! "Durmiți cu mine, din vinul meu beuși, al meu ești și al meu rămîi în veci de veci".

El flăcără atunci de schînteietor curagiu și se luptă cu duchul și bine se luptă. Du-te, strigă ea în urmă, e noaptea zilei lui Thor, dar' al meu ești dela meșul nopții și dacă întîrzi, te-aduc eu mort.

Și găfînd el aleargă pe singuratică poteci, cănele-i arată drumul pe lunca tăcută, nu-i pasă de ploaie, de urletul furtunii; el se opresce la cunoscuta-i, iubita-i casă: Deschide ușa, eu sînt, eu bat.

Acolo stă fata lui singură cu grijile ei. Ea-i scie glasul, ea-l lasă în casă: "Eu am frînt credința ce-am jurat! Și sciu, că asta mă omoară."

Să te ierte Dumnezeu cum te iert eu și multe zile fericite să mai trăim. La tine gîndiam rupînd florile. Pentru el, pentru el! Irbiam de mi de ori, ele vestejesc, dar' el își păzește credința.

Eu nu sînt mănoasă pe tine, ah, nu te uita așa sălbatec! — Și-atlede de blîndă îi pune ea florile în piept, pletele-i netedeșce și lin îl sîrută: Acum nori, viscolți, acum urlă, vîntule! La pieptul dragușii e pace.

Cum fugi negura dinaintea soarelui, așa se desfăcî din adîncu-i durere sufletul lui; cum adierea șterge sărutînd roua de pe trandafiri, așa-și șterse fata lacrimile din ochi sărutîndu-și. El spera, iubita, uita.

Ascultă! — Nu calcă tainic în ogradă? Urlă vîntul numai și ciasul bate douăprețedece; ca un oțel, rece ca ghița-și strîpunge pieptul — Al tinerului soare cădea la vale. Fie blîstîmăta misterioasa putere!

Se adună vecinii des-de-dimineață. Iubiții dorm amîndoi așa de dulce! Dar' somnul le era lung. Că cîtece de inormi și în sunet de clopote dragușii au fost înmormîntași.

Florile sînt săngeroase, așa se șoptesce încet! Așa merge povestea în tineret. Bătrîni povestesc seara tîrziu, povățuind, ca ce-lee își are draga acasă, alta să nu-și caute în codru.

2.

Schimbare.

(1815.)

Vesel copil m'ă născu natura. Cînd sînt albaștri munții, privescu-ți de departe, și tălazarurile se asvîr din marginea mării; aripi

în sufletul lui firma încredințare, că opera mare împăcări, chiar dacă ar fi și aminată pe câtă timp, în cele din urmă totuși trebuie să se îndeplinească. Căci întocmai precum el saluta națiunii o aștepta numai și numai dela aceea, ca ea cu deplină credință și se aliezească de dinastie, așa nici nu se îndoia, că dinastia va afla în o Ungarie îndestulată cel mai puternic sprin al seu.

După-ce în urma unor îndelungate lupte sufletesci și prin o încordată și adâncă cugetare aflase calea, după părerea sa unică adevărată, pe care-și propuse să o calce cândva, Andrassy se deslășă în emigrațiune din ce în ce tot mai mult de acei soți, care ca și până aci aveau la iluziunea, că numai implacabilitatea poate să asigure un viitor mai fericit. În acel timp se și făcuse o schimbare esențială în opinia publică a patriei. Națiunea voia să vieze. Nici aducerea aminte de trecut, nici iluziile viitorului nu o mai îndestulau, ea voia să posezede în prezent toate, câte dau vieții valoarea, și dacă nu putea se ajunge la toate dintr'odată, ea era aplecată a se îndestula acum odată și cu mai puțin. Aceia, care din această cauză împătau națiunii pusilanimitate, nu cunoșeau natura omului, nici inexorabilele învățături ale istoriei! Salutul mortal al lui Curtius îl pot face indivizi, nici-când însă popoare și națiuni. Așa a fost și în Ungaria. Contrastele aprige începeau a se netezi, speranțe noi înflorau pretutindeni și un spirit de împăcare se simțea în întreagă țara. Mulți dintre emigranți trecuți cu vedere această schimbare sau nu-și dădeau nici o importanță. Andrassy însă urmărea cu luare aminte durerile de nasceră ale noilor idei acasă în țară; cunoșea și exact modul de cugetare al națiunii, care se schimbă cu totul față de modul de cugetare din trecut. Acum creștea dinșul, că a sosit timpul să părăsească străinătatea; și când obținut amnestia, el a fost unul dintre cei dintâi, care s'a întors în patrie.

Și din acest moment a fost neclintită în dînsul hotărîrea să-și consacre toată a sa putere deplină și sinceră împăcării între dinastie și națiune. Dar pentru aceea el nu și a renegat trecutul, nici nu s'a lăpădat de amintirile lui.

El era de părere, că numai un spirit de răndu poate să privească cu dispreț asupra primului amor de odioasă, dacă acum trăse în căsătorie fericită. Căruind după aceasta Andrassy își reînnoiește activitatea sa pe terenul social, ca și pe cel politic. El se alina de cei mai apleși și ai națiunii și cu deosebire de acel bărbat înțelept, care în multe privințe avea păreri identice cu ale sale, și care și-a dobândit mărirea neperitoare prin erigarea principului, că un drept numai atunci se pierde, când de bunăvoie renunțăm la dînsul.

Andrassy recunoșea cu desăvîrșire adevărul acestui principiu și-l și aflăm între aceia, care în anii șezzeci au fost conducătorii luptei pentru imperscribilitatea drepturilor țării. Dar ori-cât de necesar, ori-cât de indispensabil considera Andrassy dreptul, ca basă a existenței naționale, totuși fără atribuțiile exterioare ale puterii nu-i părea de ajuns pentru o puternică dezvoltare a statului. — Pentru-că la ce el nisua, nu era starea pe loc pe o basă, fie ea ori-cât de sigură, ci progresarea continuă. Și în adevăr, mai ales lui este a se mulțumi, dacă în statul de drept restabilit au ajuns la valoare și factorii de

putere ai statului ungar. Puțini dintre muritori se bucură de fericire, de a vedea realizate ideile lor din tinerețe. Andrassy a fost unul din acești puțin; ceea-ce i-se înfățișase înaintea ochilor se sufletește ca țintă a vieții, el le-a vădit realizate pe deplin în anii de mai târziu. Împăcarea sinceră cu dinastia a deșteptat națiunea maghiară în statul ungar la o nouă viață și transacțiunea cu Austria îi asigură avantajele unei mari puteri. Andrassy, care avu o atât de însemnată parte la regenerarea patriei sale, care se încreștă cu atât neclintire în puterea împăciuitoare a Coroanei celei sfinte, Andrassy în adevăr a meritat, ca el să fie acela, care ales, spre acest scop de încrederea unanimă a națiunii, să poată pune Coroana pe capul unsului Domnului.

Cătră mari lucruri a nisuit Andrassy și mari rezultate a dobândit. Au fost oameni, care neputend să-i discute isprăvile reale, cel puțin se încercau să-i deneghe meritele și-i recunoșeau numai un noroc, care te pune în uimire. Ce rătăcire! Succesele politice nu se crează prin noroc, nu prin întâmplări norocoase, ci numai talentul, tăria voinței, curajul, stăruința și plăcerea pentru activitate pot să facă, ca ele să se repete. Lucrarea conșcie, consecventă însă adevărată, că este aici atât de rară, încât pretutindeni provoacă senzații și deșteaptă așteptare după fapte și mai noue și mai mari. Și dacă de un om în acest fel se leagă părerea, că n'are decât să s'apuce de un lucru, pentru a-l scoate la bun sfârșit, atunci această părere cu timpul devine adevăr. Dar fără trudă și fără lupte aceste rezultate nu se pot ajunge. Prin muncă neobosită și prin lupte a și dobândit Andrassy prin puterea propriei individualități acele mari succese, care au ilustrat cariera sa politică. În o privință adevărată, că a fost favorizat și de noroc. Geniul seu chiar ar fi rămas paralizat, dacă nu s'a fi putut bucura de puternicului sprin, pe care l'a aflut în spiritul luminat, în grația fără margini a Domnitorului. Regele și sfetnicul seu s'au înțeles atât de perfect unul pe altul, încât istoria a-roape nu are un al doilea exemplu pentru o astfel de înțelegere reciprocă. Acel princip, care nimic nu prețușește mai presus ca convingerea onestă; care, urmând impulsul inimii sale, totdeauna e gata a ierta celor-ce-i greșesc, și care numai față cu sine însuși nu are indulgență; principiile, căruia chiar cea mai grea jertă îi pricinuesc o bucurie și o liniște, dacă binele statului o reclamă, care între cele mai grele împregiurări totdeauna cu judecată sigură a aflut calea ce duce la mântuire: — acest princip e a înțeles și a apreați după merit ninsuțele lui Andrassy și prin aceea, că li-a dat sancțiunea voinței sale, el a distins pe Andrassy prin încrederea pusă în el. Aceasta a fost singurul și totodată cel mai mare noroc al lui Andrassy. Dar de acest noroc cu toții sîntem părtași. Pentru-că este norocirea a noastră a tuturor, că suveranul nostru este Francisc Iosif, înțeleptul, preabunul.

Astfel se pută face împăcarea reciprocă, de o potrivă sinceră, între Coroană și națiune. Istoria Ungariei va aminti fără îndoială cu cea mai mare grațitudine meritele ce Andrassy și-le-a câștigat pentru restabilirea constituției și a relației cu Austria, precum și pentru întemeierea dualismului. Marea operă a împăcării însă nu e legată nemijlocit de numele seu. Nu el a avut conducerea în

lupta cea lungă și plină de succese; el a fost numai unul din conclucători, dar adevărat, fără îndoială cel mai însemnat dintre ei.

Activitatea sa specifică, aceea, care poartă cu totul criteriul individualității sale, care s'a îndeplinit exclusiv după voința și după înțelegerea sa, se începuse în realitate numai atunci, când prin încrederea Coroanei și prin majoritatea națiunii a fost pus în fruntea de nou numitului regim responsabil. Din acest moment puternicului lui spirit a stăpânit asupra împregiurărilor și întâmplărilor. Și cu drept cuvânt urmașii nostri vor numi acel timp, în care el a condus destinele Ungariei, „era lui Andrassy“. Și aceasta nu atât cu privire la acele creațiuni importante, care atunci și-au primit ființa, ci mai ales cu privire la acele efecte adânci și dăinuitoare, pe care le-a produs până în timpul de acum în dezvoltarea națiunii maghiare direcțiunea creată prin Andrassy.

Trăsătura de caracter cea mai bătoare la ochi a politicii interne a lui Andrassy este stricta și neșovăitoare ținare la base le create prin transacțiune. Această baza nu numai că lui l'a fost de ajuns, ci ea l'a fost și singura condiție sigură și posibilă, pe care răsărindu-se națiunea maghiară poate să dobândească toate acele avantajii, care sînt în stare să asigure unui popor exercițiul dreptului de a hotări însuși asupra afacerilor sale prin mijlocirea instituțiilor de stat așezate pe base independente. El cerea dar' cu toată hotărîrea, ca să nu s'gduim într'adins temelile constituționale, pe care timp îndelungat va trebui să se spriginească existența noastră națională, pentru-că să se consolideze. În adevăr, ar fi cea mai mare nebulie din lume, când noi ne-am apuca să zidim earăși și earăși din fundament o casă menită pentru ale noastre trebuințe, numai și numai din cauză, că urmașii nostri vor ave poate să schimbe planul aceste case după al lor gust și după a lor comoditate. Andrassy o considera ca temă a sa de bărbat de stat să se opună energie ori-cărei încercări, din ori-ce parte, care ar fi fîntit să facă o spărțură în zidul transacției.

Și foarte de lipsă a fost aceasta. Căci deși întreaga națiune a salutată cu viuă bucurie reintegrarea constituției, totuși nu întreaga națiune a fost îndestulată cu modalitățile și cu condițiile transacției. Se sculă o puternică opozițiune, care deși nu a atacat comuniunea dinastiei și în general nici uniunea cu Austria, a atacat bazele constituționale, pe care se făcuse transacția.

În interesul viitorului Ungariei, precum el stătea înaintea ochilor lui sufletești, Andrassy căuta să împedecă cu ori-ce preț, ca această direcțiune să nu vie la valoare. Pentru-că el considera ținta, cătră care ea nisua, ca o țintă greșită; greșită, pentru-că aceea cătră ce opoziția stăruia, era lucru nerealisabil în împregiurările date și pentru-că ea voia așadar să jertfească cele reale unei utopii. Pe întinsele stepe ale șesului Ungariei, unde trăse în masse compacte majoritatea precumpenitoare a rasei maghiare, privirea străbate în depărtări fără sfârșit. Din timp în timp însă apare Fata Morgana și cu vîrgeaua ei magică ne zăgrăvesc înaintea ochilor scene miraculoase cu atâtă apropiere de adevăr, încât adese fantasmagoriile ei le privim ca lucruri reale, uitându-ne de adevăratul orizont îndepărtat. Andrassy conservă în politică multe

trăsături ale acestui fenomen specific ungar. Natura a dat Maghiarului o privire neprecupată, care străbate în depărtate vremi, dar' poporul nostru perde câte-odată simțămîntul realității și atunci se deslășă în fantasmagorii, în lucruri închipuite, care au pentru sine numai aparență. Aceasta este influența acelei Fata Morgana asupra spiritului poporului. Astfel înțelege Andrassy politica opozițiunii și nu credea, că ea ar pute fi favorabilă adevăratelor interese ale Ungariei. Pentru-că insistarea asupra lucrurilor imposibile nu putea duce decât numai la negațiune, la paralizie. Națiunea însă avea trebuință de fapte, de activitate neabătută din calea ei și în continuu aflătoare în progres, pentru a pute eși din noroiul, în care petrecuse atâtă timp. Andrassy a fost deplin convins despre acest lucru, cănd cu hotărîrea a pășit pe terenul activității pozitive, combătînd direcțiunea negativă a opozițiunii. Și în această luptă învingerea fu pe partea lui, cum nici nu se putea altcum. El rămase învingător, deși era lipsit de arma, prin care pe terenul, unde se deslășă lupta, adevăr în parlament, triumful se asigură mai cu efect. Natura îi denegase darul fraselor sfărătoare, timbrul plăcut al vocii și rostul fluent în vorbire, el era dar' lipsit de acele mijloace, prin care retori mari s'au entusiasmeze pe ascultători. Dar' ori cu câtă greutate scoate el vorbele din gură: când vorbea, totuși simțea o convicțiune, că toate aceste au o adâncă însemnare și că ceea-ce el voia, era voit cu claritate, cu pătrundere, pe deplin. Aci avem să căutăm rădăcinile secretului marilor sale succese și ale superiorității sale pe terenul discuțiilor parlamentare, precum și preste tot pe câmpul de luptă politică. Căci din începuturile istoriei, prin toate straturile societății, la toate popoarele, dela cele mai barbare până la cele mai civilizate, individul și-a putut asigura conducerea necontestată asupra semenilor sei numai prin voință fermă, conșcie de sine. (Va urma)

La cestiunea fondului archidieceșan de pensiuine preoțesc.

Cestiunea fondului de pensiuine pentru preoții archidieceșani și funcționarii archidieceșani gr-or. din Transilvania a ajuns într'un nou stadiu surprinzător. Consistorul archidieceșan prezentase cu vreo 6—7 ani înainte un proiect de statut pentru fondul de pensiuine, care era lucrat după regulele tehnice de asigurare, pucend din punctul de vedere, că un astfel de fond, ca să poată corăspunde destinațiunii sale, nu poate să fie întocmit într'alt mod. Consistorul și-a dat în rapoartele sale cătră sinod părerea, că bazele tehnice de asigurare sînt o recerînță inevitabilă pentru crearea unui fond de pensiuine, și sinodul, care s'a ocupat în mai multe rînduri cu cestiunea fondului de pensiuine, a recunoscut prin concluziune, că proiectul de statut este corăspunzător, și l'a primit în principiu. La un rezultat definitiv n'a putut să se ajungă din cauză, că punerea în aplicare a statutului ar fi dat de greutăți, recerîndu-se mijloace însemnate pentru dotarea unui astfel de fond, ear' participanților nu se putea impune plățirea cotisațiunilor recerite, care ar fi întrecut mult puterile lor. A rămas, ca consistorul archidieceșan să studieze cestiunea mai departe și să caute după resurse, din care să se copere partea cea mai mare a cotisațiunilor și numai o parte mică să rămână în sarcina participanților.

Consistorul archidieceșan ne surprinde acum cu un proiect nou de statut, — consistator din 28 §-i, — care îl prezentează sinodului adunat. Motivele, din care consistorul s'a vădut îndemnat a veni cu un proiect nou, sînt cuprinse într'un raport cât se poate de scurt.

În raportul acesta se țice, că:

„necorăspunzînd scopului nostru bazele, pe care se pusese cestiunea înființării acestui fond la început, ca adevărul să se înființeze numai (?) din contribuțiile participanților, ear' calculii privitori la pensiuine, respective ajutor să se facă după sistemul societăților private de asigurare, ceea-ce nu se potrivește cu referințele funcționarilor bisericesci și mai cu seamă ale preoților, — contingentul cel mai mare al participanților la acest fond, — care numai în cas de absolută deficiență sînt avisați la pensiuine, le-am abandonat cu totul, și ne-am nisuit a cerca resurse nouă pentru alimentarea fondului și în prima linie a aranjarea fondului „Rudolfin“, înființat în cea mai mare parte a sa din contribuțiile preoților, ear' într'un calcularea sarcinilor fondului am combinat verosimilitățile potrivite chemării preoțesci.“

Așadar' consistorul și-a schimbat părerile total. Până acum a susținut, că numai un fond întocmit pe base tehnice de asigurare poate să corăspundă destinațiunii sale, adevăr, că numai un fond astfel întocmit va fi în stare de a purta sarcinile, care le primesc asuprași. Acum a „abandonat“ principiile aceste cu totul.

Și în adevăr diferența între proiectul cel vechiu și cel nou este aceea, că în proiectul vechiu se statoriau după regulele științei pe baza unei table de mortalitate, unei table de invaliditate cotisațiunile recerite pentru formarea capitalului neapărat necesar pentru acoperirea pensiuinilor și ajutoarelor promise, ear' proiectul cel nou n'are trebuință de astfel de balast, el se mărginesc numai a spune ce taxe sînt a se plăți și ce pensiuini se vor da. O calculare, care ar țete cu cifre sigure cum ar se se formeze capitalul de copere, nu se află nicăiri, precum nu se află nici o dispozițiune, care regulează copierea unui bilanț la finea anului, în care se arată mărirea capitalului de copere. Astfel de dispozițiuni nu lipsesc la nici un fond de pensiuine, ba și cele mai simple întruniri de felul acesta așa numitele „Bruderladen“ ale băieșilor, sînt obligate a-și face un bilanț tehnic. Fără a sci, dacă fondul adunat la oareși-care termin este în stare a coperi pensiuinile și ajutoarele votate și promise, însemnează a orbeca pe întunec și lipsa dispozițiilor pentru constatarea împregiurării acesteia dovedesc o ușurătoare neexcusabilă a înființatorilor fondului de pensiuine.

Ce e drept, în motivarea proiectului se încearcă a se face un fel de calculare de probabilitate, despre care se țice, că „e lucrat pe base reale“ și că „sarcinile fondului s'au combinat conform verosimilităților potrivite chemării preoțesci“.

Ar duce aici prea departe și nici nu este locul într'un țiar politic a se folosi de tot aparatul matematic pentru a dovedi până la evidență, că autorul proiectului nou al fondului de pensiuine n'a avut nici cea mai mică idee despre calculul de probabilitate, că statutul e pus pe base necorecte și prin urmare fondul nu va pute corăspunde obligamentelor sale. Mă voi ține numai de socoteala primitivă-empirică a consistorului archidieceșan pentru a ajunge la același rezultat și a documenta, că statutul nu e „lucrat pe base reale“. Fondul de pensiuine se formează conform §. 2 al proiectului de statut:

1. Din a patra parte a veniturilor anuale fo dului „Rudolfin“;
 2. din taxa fundamentală (§ 3);
 3. din taxa anuală; (§. 5);
 4. din contribuțiile comunelor bisericesci (§. 6);
 5. din venitul unui disc ce se va purta în bisericile parohiale spre acest scop; (§. 7);
 6. din venitele parohiilor vacante până la întregirea lor; (§. 8);
 7. din suma destinată pentru ajutoarea vîduvelor preoțesci din venitele tipografiei archidieceșane.
 8. din taxele examenului de calificățiune preoțesc;
 9. din pedepsele dictate de autoritățile bisericesci spre acest scop;
 10. din donațiuni și legate făcute în favorul acestui fond;
 11. Din taxe extraordinare dela preoți fără pregătire normală.
 12. din contribuțiile acelor candidați de preoți, care au luat de soție o fată din pînții de altă confesiune;
- Ear' ca pensiuini se statoresc conform §. 12;
- a) pentru funcționarii consistoriali și profesori seminariali suma salarului, care-l are respectivul în momentul când devine pensionat, fără cuincuenalii și fără (basi de circa 1000—1200 fl.);
 - b) pentru protopresbiterii 600 fl.
 - c) pentru parochi de cl. I. 400 fl.
 - d) „ „ „ „ „ II. 300 fl.
 - e) „ „ „ „ „ III. 200 fl. capelani etc.

Venitele fondului consistorul archidieceșan le calculează cu următoarele cifre, care le acceptez în mare parte neschimbate deși mi-se par prea optimistice calculate.

as vră atunci să am, să sbor departe pe întinderea cerească, departe în strălucirea soarelui. Ați zac înțepenit și din cuib nu pot scăpa; și cărti, și numeri și frase mî chiușese, par-că așa fi orb. An de an, când primăvara limpede de minune strălucese, cuget: A mea a trecut!

3.
Olof Tryggvason.
(1815.)

Mulți ani dispărură, decând vîndicatul țării lupta bogată de perire ce au luptat-o prinții nordici: craiul danez și suedic și al treilea craiul Olof, ficiorul lui Tryggve și al lui Harfager nepot. Multă vreme s'a pomenit cum s'a bătut puternicul erou, ca leul, în luptă-i de pe urmă, cum s'a aruncat în marea albastră cu toate armele și nici-odată nu s'a mai arătat. Plângeri răsuna pe norvegianele colțuri. Ciudate colindau multe basmuri despre a eroului soarte din urmă. Scaldii cântau: pustie e țara, dusă-i pacea și bucuria decând muri craiul Olof.

Și după cincideci de ani veni Gaute, tinêrul, nobilul Norman, în depărtata sfîntă țară; el vrea să vadă sfintele locuri pe unde călcat-a al nostru mîntuitor. Rătăcit-a el prin codri, și găsi în sfîrșit malul, unde marea și mina sîlbatică valuri, moi departe a merge nu pută și obosit cădu la pămînt; credea, că moartea-i sosesce în pustia aceea arsă. Și în vis i-se pără, că se pleacă un om spre el, vorbind: Ce nechibzuit dormi tu, scoală-te și vino, hai pe ape! El se trezește și deodată vede o naie gata de plecare, așteptînd. Vesel ajunge el la alte țermuri.

Întunecatele turnuri ale unui schit se înalță într'un codru, lîngă el e o casă singuratică. În ea un om îngunehicufundat în adîncă și zeloasă rugăciune, venerabil, frumos și de-i bîtrănu, invălit în rasă. Din rugăciune sculându-se el păși spre străin, mai asemenea era el unui ostaș din vremuri și Gaute abia-i ajungea până la umerii bîtrăni.

În limba Nordului întrebă el de obârșă oaspelui seu, îl salută prietenesc, voină a sci, care i a Norvegiei ursită, și norocul Normanilor; bucuroșă părea, că ascultă el de aceste. Craiul Olof, încep bîtrănu la urmă, avea o soră, spune mai trăosec frumoasa Astrit? Moartă-i ea demult îi fu răspunsul, și Trygge, singurul ficior al craiului Olof, a fost de tinêr ucis în lupta pentru ale sale împărății. Îngrijit privi bîtrănul. „Și cine-i astăzi rege în Norvegia? „Magnus, celui-ce-i țic bunul. „Mai spune-mi ceva, străine, mai vețuesc în pomenirea Normanilor Olof Tryggvason? „Pomenirea lui e sfîntă, țice Gaute, căci el a înalțat aînțelul stîlpul scumpei cruci în țara nordică. „Ean mai spune, ce se crede, unde a ajuns regele decând luptat-a cea de pe urmă oară? „Dise Gaute: Despre asta mulți țic multe. Unii cred, că aruncându-se în valuri, armele l-au dus la fund și așa i-s'a sfîrșit viața. Cei mai mulți așa grăesc. Un fulger de eroică mînie scăpă din ochii bîtrănului. „Nu“, vorbi el în glas puternic, „n'avea el meșteșug și putere? „Și de aceea le scia el pe amîndouă, ca însuși astfel să se omoare? Sau creți tu, că Olof nu-și putea supune undă; și de era grea scutul și zeaua, nu le putea el arunca, dacă voia, în valuri? „

Spune-mi, altă lume ce vorbesce!“ Alții cred, țice Gaute, că a lui Dumneșcu putere mare l'a luat de pe pămînt și l'a așezat într'alt loc. La urmă îl vădura oștașii luptând de pe naie și lor li s'a părut, că el era impresurat de o lumină. „Ast-i greu de creșut, Normane. N'a fost prințul Olof atât de sfînt, ca să-l ridice puterea dumneșecă de viu în sala cerului. Multe păcate avea Olof. Spune-mi, altă lume ce vorbesce?“ Alții țic, răspuse Gaute, că tăind valurile el s'a mîntuit pe bordul navei, ce apăruse nu departe de luptă. Căci pentru frații lui de arme ce au cădut în lanțuri daneze, — puțini mai vețuesc, — plățise o mână străină mîntuirea. „Trăsece Einar Tembaskelver?“ Da, trăsece! țice Gaute, și-i cel mai bogat în Trondalaget.

Răsună clopotul schitului și bîtrănul merge în biserică, face slujbă, și întorcîndu-se își chiamă oaspele și-i țice: „Când te'norci acasă în Norvegia, salută pe Einar. Nimeni nu s'a luptat mai viteșec ca el“. Și cu această vorbă plecă dela uimitul Gaute, domol, dar' nu se mai vădă.

După un an sosesce peregrinul și salută al patriei țerm iubit; povestesc ce a auzit dela bîtrănu și cu lacrimi Einar țice; „Deu, frate Gaute, tu pe Olof Tryggvason l'ai vădut. Un basm trăil vreme lungă în Norvegia, drag fiind inimilor poporene; că la îndepărtatul sfînt moment șede Olof, craiul viteaz, și face rugăciuni pentru țara Norvegiei

G. B. Ducă.

Ad 1. Din fondul „Rudolfin“	2.000 fl.
Ad 2. Taxe fundamentale	50.000 fl.
Taxe fundamentale dela acei funcționari, care își vor răscompara câte 10 ani (450 persoane)	35.000 fl.
Ad 3. Taxe dela 950 funcționari biser. cu 3% resp. 2%	5.100 fl.
Ad 4. Taxe dela comune bisericesci:	
a) 40 parohii à 10 fl. =	400
b) 100 „ à 5 „ =	1000
c) 600 „ à 3 „ =	1800
Ad 5. Din venitul unul disc (părându-se cifra de 1500 fl. prea exagerată s'a redus cu 700 fl.)	800 fl.
Ad 6. Parohii vacante până la întregire	100 „
Ad 7. Tipografia arhidiece-sană.	400 „(2)
Ad 8. Taxe pentru examene de calificare	300 „
Ad 9. Pedepse disciplinare	100 „(2)
Ad 10. Donațiuni și legate	100 „
Ad 11. Din taxe extraordinare dela preți fără pregătire norm.	200 „
Ad 12. Clericii, care iau în căsătorie fete de părinți de altă confesiune	100 „
Interese 4% dela 50.000 fl. (deoare-ce capitalul nu incurge la începutul anului, ci numai pe rând, ba pentru taxele fundamentale se dă așteptare).	2000 „
Suma	99.400 fl.
	A. B.

CRONICĂ

Expozițiunea din Praga. Deschiderea expozițiunii din Praga, întemplată în 15 l. c., a format obiectul unei mari manifestări patriotice și locale pentru înalta casă domnitoare. Cuprinsul vorbirii de deschidere a Arhiducelui Carol Ludovic a deșteptat o însuflețită dispozițiune, care s'a manifestat prin nesfârșite aplauze de aprobare, așa încât mare șalul țării s'a vădit necesitat de repetiție-ori a încerca sistarea aplauselor. După finitura răspunsului din partea Arhiducelui s'a întonat cu organele imnul popular, care a fost acompaniat spontan și de public.

Convenirea „Reuniunii sodărilor români“ din Sibiu împreună cu cântări și declamațiune, care a avut loc alaltăieri seara, adecă în 4/16 l. c. în „Hermannsgarten“, a fost încoronată cu un succes foarte mulțumitor. Nici-odată până acum nu am cam fost obicinuiți a ne aștepta la prestațiuni mai însemnate din partea reuniunii sodărilor sibiieni; de astădată însă sântem în plăcuta pozițiune de a declara, că prestațiunile de Sămbătă seara au mulțumit, ba au încântat chiar pe toți cei prezenți și totodată ne dau convingerea, că drumul apucat de reuniune e bun și cu timpul va și duce la realizarea scopului ei. Progresul în cântări făcut de reuniune dela convenirea din iarna trecută până la convenirea ultimă e uimitor. Aceasta a dovedit-o executarea corectă a tuturor punctelor din programul cântărilor. Precisiunea și fina nuanțare, ce am observat-o la executarea punctelor „Rămăsa bun codrului“ (cor mixt) de Mendelsohn, „Serenadă“ (cor de bărbați) de Marschner, „Marșul cântăreților“ (cor de bărbați) de Porumbescu și cu deosebire a punctului „La o rosă“ (cor de dame) de I. Wiest au documentat pe de o parte un profund și îndelungat studiu, care a și fost răsplătit de public cu furtunoase și prelungite aplauze, ear pe de altă parte o înțeleaptă conducere și o zelooasă instruire din partea dirigentului Kirschner. În mare parte au contribuit la succesul îmbucurător al convenirii valoroși membri ai „Reuniunii române de cântări sibiene“: d-șoara A. Cunțan, domnii Demian, Iliescu și Fugăță. Dl Demian în „Nor de vijelie“ (solo de bas) a încântat, ca și în alte rânduri, pe cei prezenți, ear d-șoara Iliescu și Fugăță în duetul „Wenn sich zwei Herzen scheiden“ de L. Schlottmann au dovedit, că cu timpul vor deveni cântăreți de prima ordine. Atât dl Demian, cât și d-șoara Iliescu și Fugăță au fost acompaniați la pian de către d-șoara Cunțan; măiestria și siguranța, cu care d-șoara Cunțan a acompaniat pe numiții domni, a surprins în cel mai plăcut mod publicul și totodată au dat dovadă, că d-șoara o dibace măiestră de pian. Rechemărilor și aplauzele vii și furtunoase, cu care au fost întimpinați coriștii, coriștele și solistii, sânt o adevărată probă, că publicul s'a simțit deseșvirțit mulțumit cu prestațiunile acelorora, pe care i-a plăcut a-i asculta. Mai amintim că d-șoara E. Bădilă, care a declamat poezia de I. Vulcan „Copilaromână“, a fost onorată de public cu aplauze și cu rechemăre pe scenă. O deosebită și plăcută surprindere a fost pentru cei de față frumoasele jocuri naționale „Călușerul“ și „Bătuta“, jucate de 9 meseriași cu o adevărată acuratețe, sub conducerea harnicului vătaf Roșca. Petrecerea, care s'a încins după aceasta, a durat în cea mai viuă dispozițiune și animare până aproape la oarele 4 dimineața. Pregătirile făcute de neobositul președinte al reuniunii, domnul asessor consistorial Nicolau

Cristea, și de dl Victor Tordășian, pentru buna reușită a convenirii au îndemnat pe o frumoasă cunună din inteligența sibiiană, precum și pe mai mulți deputați ai sinodului arhidiececan, ca să spriginească prin prezența lor convenirea și prin această interesele reuniunii. Numai așa ne explicăm frumosul succes, atât moral cât și material.

Foc. Ieri Duminecă înainte de ameași pe la oarele 11 a izbucnit într'un grajd aparținător casei nr. 7 din târgul fânului un foc, care în urma ajutorului grabnic al pompierilor a fost localizat numai decăt. Causa focului nu e cunoscută. Paguba e de 400 fl.

„Meister Manole“ de Carmen Sylva s'a reprezentat acum și pe scena teatrului „Burg“, anume Vineria trecută. Ea s'a scris importantul organ vienez „Fremdenblatt“ despre această reprezentațiune: „Meister Manole“ tragedie română de Carmen Sylva, care deunădă într-o matinee a „Operei Curții“ a făcut o impresie atât de adâncă, a ajuns ieri pe scena teatrului „Burg“. Firea poetică a operei și energia neîdurată, cu care tema e dezvoltată, au avut și aci efectul lor; după fiecare act și chiar și în decursul jocului aplauzele erau vii, pentru care mulțumia regisorului dl Robert. Adevărat, că dela multă discutată scenă de ziduire încolo aplauzele n'au fost nemestecate. Preste tot drama a interesat foarte și a trecut cu onoruri literare proba sa de foc pe cunoscutul teren ardețor. Reprezentațiunea a fost încă mai cu efect ca în „Opera Curții“.

„Neues Wiener Tagblatt“ raportează apoi, că după reprezentație, teatrul fiind golit de public, s'au fotografat cu întrebuintarea luminei electrice, pe rând toate scenele mai frumoase. Această lucrare, efectuată la dorința specială a reginei României, s'a sêșvirțit în timp de o oră, fiind de față directorul teatrului Dr. Burckhardt și consilierul Wlassak.

Reuniunea femeilor române din Mediaș. Adunarea generală a acestei reuniuni e convocată prin președinta, d-na Maria Roman, pe ziua de 2 iunie a. c. n. la 8 oare s. m. în edificiul școlii gr-cat. din Mediaș. Cele mai însemnate obiecte de pertractare sânt: raportul comitetului despre activitatea sa dela ultima adunare generală, absolutul cassiereșii și propuneri, care țintesc prosperarea Reuniunii.

Comitetul congresului sêrbesc este convocat de patriarhul Brancovici pe ziua de 15 Iunie. Ședințele vor dura vreo 3 săptămâni.

Defraudățiune. O investigație introdusă în contra notarului din comuna Aghis (comitatul Aradului) a dat ca rezultat, că din banii comitatului și ai comunei lipsesc 1221 fl., ear din banii de dare 443 fl. Vice-comitele Szathmáry — spune „Magyar Hírlap“, a suspendat din oficiu pe notarul Lele și pe cassarul Budzák.

Contele Fredro, autorul de comedii polonez, a răposat, după-cum anunță o telegramă din Lemberg, în 14 l. c.

Atentatul în contra Tareviciului. La serviciul divin ținut în semn de mulțumită în biserica rusească din Paris au participat colonelul Lichtenstein ca reprezentant al președintelui republicii și contele Ormesson, ca reprezentant al ministrului de externe. Președintele Carnot a primit în 15 l. c. un răspuns al Țarului, prin care acesta îi mulțumesc pentru telegrama expedită în 16 l. c.

După „Nowoje Wremja“ populațiunea japoneză a fost atât de întăritată și infuriată din cauza încercării de omor în contra marelui principe moștenitor de tron rusec, încât aproape ar fi omorît pe atentator, dacă acesta n'ar fi fost scăpat de poliție. — Colonia din Londra a ținut în 14 l. c. un meeting, în care și-a dat expresiune indignățiunii din cauza atentatului comis în contra Tareviciului.

O comedie română într'un teatru berlinez. Cetim în „Românul“: Dl Dr. T. Thamm a tradus în limba germană „Scrisoarea pierdută“ a dlui Caragiali, care se va juca la Wallner Theater din Berlin.

Greva în Belgia. O telegramă din Liegiu cu data de 15 l. c. raportează: Greva în împrejurime este a se considera ca sfârșită. Și la lucrătorii minelor de cărbuni din alte districte se observă o îmbunătățire esențială.

„Wie hászt?“ Și-au mai schimbat numele următorii Jidani: Ignatie Kohn din Szentes în „Kende“; Bernhard Roth din Timișoara în „Róna“; Elias Teitelbaum din Budapesta în „Denes“; Elias Goldhammer tot din Budapesta în „Galambos“; Mauriciu Schwarz din Szécseny în „Sándor“ și Anton Lachner din Macău în „Keresztesi“.

Tractatul anglo-portugez. O telegramă cu data de 15 l. c. anunță, că lordul Salisbury și trimisul portugez din Londra au subscris bazele pentru definitivul tractat african.

Întunecime de lună. În 23 Mai l. c. seara se va întâmpla o deplină întunecime de lună. În general ea va fi observată în părțile vestice ale oceanului Pacific, în Australia, Africa, Asia și Europa. La noi începutul întunecimii va fi la 5 oare 46 minute seara, întunecimea totală la 6 oare 55 minute și sfârșitul la 9 oare 23 minute.

Bibliografie.

A apărut: **Trandapri și vioarele.** Poesii populare culese și ordinate de Ioan Pop Reteganul, inventător. Edițiunea a II-a amplificată. Gherla, 1891.

A apărut: **Dicționarul geografic al județului Vlașca**, de P. I. Antonescu Remusi, lucrare premiată de „Societatea geografică română“.

Preste câteva zile va apăre vol. II. din **Criticele** lui Gherea. Acest volum va cuprinde:

1. Estetica metafisică și cea științifică.
2. Morala și personalitatea în artă.
3. Ceva despre romantism și naturalism.
4. Stefan Hudici.
5. Făclia de pasci și năpasta.
6. Turghenev.
7. Dostoievsky.
8. Criticii năpastei.
9. Causa pesimismului în literatură și viață.

A eșit de sub tipar la Iași în tipografia Petru C. Popovici: **Un studiu asupra vieții și a principalelor scrieri ale celor doi poeți germani Goethe și Schiller**, de A. Vântul, licențiat în litere și profesor.

A apărut: **Amintiri istorice și programele semnate de liberali dela 1848 până ași.** Adunate și notate de Vintilă Rosetti. Un volum 2 lei. La administrația „Românului“.

„**Foaia Ilustrată**“ Apare în editura „Institutului Tipografic“ în fiecare Duminecă. Redactor Dr. D. P. Barcianu. Anul I. Nr. 18 dela 5/17 Maiu 1891 are următorul cuprins: „Mesterul Manole“. — Afrodita. O povestire din vechia Elada. De Ernst Eckstein. Traducere din nemțesc. (Urmare.) — Feldmareșalul Moltke. (Cu portret.) — Schițe din grădinarit. De D. Comșa. — Economic. — De toate și de pretutindeni. — Cronica săptămânii. — Corespondența foin.

„**Foaia Diecesană**“ Organ al eparchiei gr-or. române a Caransebeșului. Apare în fiecare Duminecă. Redactor Ioan Ionaș. Anul IV. Nr. 18 dela 5/17 Maiu are următorul cuprins: Sola. De Carmen Sylva. — Sinodul eparchial al dieceșii Caransebeșului. — Instrucțiune practică despre purtarea socotelilor și administrarea averilor bisericesci. De Traian Barzu. (Urmare.) — Varietăți.

„**Convorbiri Literare**“ Apare la 1 a fiecărei luni. Director: Iacob Negrazzi. Anul XXV. Nr. 2 dela 1 Maiu 1891 are următorul cuprins: V. Alexandri: Două scrisori către Gr. Alexandrescu. — D. Onciul: Radul Negru și originea principatului Țerii-Românesci. (Urmare.) — D. Iuliu Zamfirescu. Lume nouă și lume veche. (Urmare.) — C. A. Kuch: Starea de lucruri din Moldova și Valachia (1828—1843). — G. Coșbuc: Sacont tala. Tragedie indiană în 7 acte, trad. în versuri. (Actul VI.) — E. O. Sevastos: Irina. Novela. — A. C. Cuza: Cu lacrimi. Poezie. — Bibliografie. — Corespondență.

LOTERIE.

Tragerea din 16 Maiu st. n. **Budapesta: 45 68 82 40 75**

Călindarul zilei.

7/19 Maiu 1891.

Iulian: Acachie. **Gregorian:** Căleșt. **Soarele:** răsare 4.32, apune 7.21

Buletin meteorologic.

Sibiu, 16 Maiu n. 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediu) lunar 754.4	Diferența de presiuțiune	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiunea vântului
718.3	-1.5	+16.4	+20.2+15.1	S

Din țeară 16 Maiu n. 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcțiunea	tărâ
Budapesta	751	+15.7	SV	3
Sătmar				
Cluj	754	+15.6	NO	5
Orșova		+16.0	S	1
Arad	751	+21.4	O	2
Paciovna	753	+19.8	S	3

Sosiți în Sibiu.

La 18 Maiu n.

Hotel „Neuriber“. Dr. Mureșianu și Popp, din Brașov. Dr. Filip din Abrud. J. Roșescu, administr. protopopesc, din Cluj. N. Ferrari din Neapol. G. Ferrari din Veneția. Zelsi din Praga. D-na Botos din Brezoiu. Lohme, cu soția, din Viena. G. Erős și Bolgár din Budapesta, Goldschmidt din Brunn, comercianți

Economie.

Desființarea porturilor libere Triest și Fiume. „Neues Pester Journal“ anunță, că comisiunea vamală austro-ungară, care s'a întrunit săptămăna trecută în Triest și Fiume spre a cunoască la fața locului toate acele manipulațiuni ce sânt necesare în urma desființării cu 1 Iulie a acelor porturi și încorporarea lor la teritoriul vamal general, și-a terminat misiunea sa. Sămbăta trecută comisiunea numită s'a întrunit în Budapesta la o conferență spre a paragrafa rezultatele observațiunii lor și apoi a le prezenta ambelor guverne.

Comerciuil României cu Grecia. După buletinul camerei comerciale din Galați, comerțiuil Greciei cu România a descrescut foarte mult în anii din urmă, astfel că dela 1886, precând importațiunea și exportațiunea reunite pe timp de 4 luni (1 Septemvrie până la 31 Decemvrie) aveau o valoare de franci 4,516.460 la comerțiuil general și 4,209.270 la cel special și România ocupa în tabelele oficiale rangul al VI-lea, în 1889, pe un an întreg, ele au cădut la cifra de 1,615.428 franci pentru comerțiuil general și 1,353.644 pentru cel special, și astăzi în aceleși tabele România nu ocupă decăt rangul al VII-lea.

Tirgul de rimători din Turnu-Severin. Dela 1—12 Aprilie a. c. au intrat în tirgul dela Turnu-Severin 2858 rimători. Au eșit și s'au transportat în interiorul țerii 401. Au rămas în sălăse 2456. Prețurile variază între 76—78 bani de chilogram după deducțiunea de 45 chlgr. vieață la părechie și 4 la sută radeș.

Sortire. La sortirea a douăzeci-și-una a obligațiunilor cu premii de 4% ale băncii ipotecare ungare, ce a avut loc la 16 Maiu n., s'au tras următoarele obligațiuni: În tragerea de amortisare: s. 356, 739, 1373,1779, 1677, 2420, 3487,3661. În tragerea de căștig: s. 874 nr. 63 cu 60.000 fl., s. 148 nr. 90 cu 1500 fl., câte 1000 fl. căștigă s. 164 nr. 89, s. 2964 nr. 19, s. 3184 nr. 74. Răscumpărarea obligațiunilor cu premii ce s'au tras se face dela 15 August 1891 începând la cassa băncii ipotecare ungare în Budapesta.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Mita Avramovici, comerciant în Iagodina; Nathan și Meyer Frenkel, negustor în Chiustendje; Hiller și Comp. în Viena; Herz și Comp. în Troppau; Paul Hain sen. în Neufsching; Carol Hager în Innsbruck; David Steiner în Bichiș; Martin Klusch în Jibău; Ludovic Muránszky în Bichiș; Moriz Burger în Borsod-Mező-Keresztes; Francis Nedelyow în Sarcea; Maria Vik în Praga; Richard Pollaschek în Wildstein; Lazar Flesch în Detta.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 2 și 3 Maiu v. 1891.

Diamandilui Ottoman, orz 1200 hect., 6.90 lei. Vlasopulo lui Nicolopulo, porumb 1600 hect., 9.—lei. Eisenstein lui Frischman, porumb 1300 hect., 9.70 lei. Diamandi lui Peirano, porumb 500 hect., 9.—lei. C. Dimitriade lui Haracopu, porumb 2750 hect., 9.75 lei. Emerico lui Petricion, porumb 3600 hect., 9.20 lei. Emerico lui Chrisovelon, grâu 7100 hect., 14.75 lei. I. Dreifus lui E. Cahen, grâu 4100 hect., 13.80 lei. Lazari lui E. Cahen, grâu 3200 hect., 15.05 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Brașov dela 15 Maiu. Grâu frumos hect. 7.80 fl., de mijloc 7.40, mai slab 7.—, grâu mestecat fl. 5.—, secară frumoasă fl. 4.60, de mijloc 4.30, mai slabă —, orz frumos fl. 4.20, de mijloc 4.—, ovăș frumos fl. 2.80, de mijloc 2.60, cucuruz fl. 5.30, mălaiul fl. 4.20, mazărea fl. 6.10, linteia fl. 7.60, fasolea fl. 5.—, sēmăntă de in fl. 10.—, sēm. de cânepă fl. 7.50, cartofi fl. 1.60, carnea de vită p. chilo 48 cr., carnea de porc 48 cr., carnea de berbec 28 cr.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 15 Maiu n. s'au notat: unguresci bătrâni grei 42 1/2 cr. până 44 1/2 cr., unguresci grei tineri 45 — cr. până 46 1/2 cr. de mijloc — cr. până — cr., ușori 47 — cr. până 47 1/2 cr., marfă țerănească grea 42 1/2 cr. până 44 1/2 cr., de mijloc 45 — cr. până 45 1/2 cr. ușoară 46 — cr. până 47 — cr., românesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 45 — cr. până 46 — cr., transito de mijloc 45 1/2 — cr. până 46 — cr., transito ușori 45 — cr. până 46 — cr., îngrășați cu încuruz — cr. până — cr., îngrășați cu ghiud — cr., până — cr. per — cumpăniți dela gară

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 16 Maiu 1891.

Săminte	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până
Grâu			
Bănățeneș vechiu	76	—	77
Grâu dela Tisa	76	10.30	10.45
Grâu „Pesta	76	10.35	10.40
Grâu de Alba-Beg.	76	10.30	10.45
„Bacfa	76	10.30	10.45
Grâu ung. de Nord	76	10.15	10.30
Săminte, vechi ori noue	Sotal	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
		dela	până
Săcară		70—72	8.30
Orz	Nutret	60—62	6.90
	de vinars	62—64	7.20
	de bere	64—66	7.70
Ovăș		39—41	6.85
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	6.75
	de alt soț	73	6.70
Meiu		—	7.60
Hrișcă		—	7.75
Grâu	de primă.	9.72	9.74
Cucuruz	de toam.	6.65	6.67
Ovăș	lul. Aug.	6.77	6.79
	de primă.	6.30	6.30
	de toam.	6.30	6.30
Producele diverse	Sotal	Orzul	
		dela	până
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	87	88.—
„	roșie	40	44.—
Oleu de rap.	rafinat	37.50	38.50
Uns. de porc	dela Pesta	55.—	53.50
	dela țeară	—	—
Slănină	svântată	48.50	44.—
„	afumată	50.50	51.—
Său		34.50	35.50
Prune	slavon, nou	24.—	24.56
Liciar	bănățeneș	23.—	24.—
Miere	brută	21.—	22.—
	galbină străcurată	29.50	30.50
Ceară	de Rosenau	188.	184.
Spirt	brut	18.50	19.50
	Drojduțe de spirt	20.50	21.50

Cursul pieței din Sibiu.

Din 18 Maiu n. 1891.

Hărție-monetă română	Cump.	9.25	vënd.	9.38
Lire turcesci		10.40		10.50
Imperiali		9.40		9.50
Ruble rusești		1.36 1/2		1.38

Bursa de Budapesta.

Din 16 Maiu n. 1891.

Renta de aur ung. 6%	104.40
„ „ „ 4%	101.30
„ „ hărție „ 5%	117.—
Imprumutul câșilor ferate ung.	113.50
Amortisarea datoriei câșilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.—
Amortisarea datoriei câșilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	99.—
Amortisarea datoriei câșilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	92.—
Bonuri rurale ung.	104.50
„ croato-slavone	97.65
Obligațiunile desp. regalilor	137.50
Imprumut cu premiu ung.	129.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	811.75
Renta de hărție austriacă	291.75
„ aur austriacă	910.25
Losurile austr. din 1860	148.—
Acțiunile băncii austro-ungare	998.—
„ de credit ung.	342.75
„ „ austr.	297.80
crisiuri fonciare ale institut. de cred. și economii	—
„ Albina	102.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.58
Napoleon-d'ori	9.84
Mărci 100 imp. germane	57.87
Londra 100 Livres sterlingi	118.60

Bursa de Viena.

Din 16 Maiu n. 1891.

Renta de aur ung. 6%	104.25
„ „ „ 4%	101.—
„ „ hărție „ 5%	116.25
Imprumutul câșilor ferate ung.	113.25
Amortisarea datoriei câșilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.20
Amortisarea datoriei câșilor ferate	

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12-coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipéruș Pétru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un petitor îndărălnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Feară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârcoitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusci-Împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de P. Dulfu. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin pëourarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi, Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Institut tipografic în Sibiiu.

A eșit de sub tipar și se află de vîndare la Institutul tipografic, societate pe acții în Sibiiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrieu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU.

Se află de vîndare:

Plicuri oficioase

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecătoria a cărților funduare, — scaunului orfanal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoriei cercuale, — protopretorului cercual.

község előjáróságától.

Sz.

A tekintetes

megyei árvaszéknek

Hivatalból.
Portomentes.

ügyben.

100 bucăți 50 cr.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1890.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copsa-mică—Sibiiu							
Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren				
accelerat	accelerat	de persoane	de persoane	accelerat	de persoane	de persoane	de persoane	accelerat	de persoane	de persoane	de persoane	accelerat	de persoane	de persoane	accelerat	de persoane	de persoane	Copsa-mică	Șeica-mare				
Viena	3.25	8.—	10.50	București	7.35	4.45	Viena	8.—	10.50	3.25	Teiuș	12.59	4.51	Copsa-mică	4.05	10.47	7.10	Șeica-mare	4.85	11.17	7.43		
Budapesta	9.25	2.—	7.35	6.10	Predeal	1.08	5.35	Budapesta	2.—	8.15	9.40	Alba-Iulia	1.39	5.27	Loanneș	5.16	11.58	8.27	Oena	7.00	5.47	12.29	8.59
Szolnok	11.22	4.05	11.07	9.28	Timiș	1.37	6.19	Szolnok	4.20	11.18	1.02	Vințul-de-jos	1.56	5.44	Sibiiu	7.35	6.10	12.52	9.23				
P.-Ladány	1.07	5.46	1.20	11.38	Brașov	2.48	4.00	Arad	2.20	4.10	5.50	Orăștie	2.28	6.06	Sibiiu—Copsa-mică								
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	1.51	Feldioara	3.12	4.44	Glogovaț	2.34	4.22	6.02	Simeria (Piski)	3.37	6.28	Sibiiu	3.35	7.35	4.34	9.50				
Mező-Telegd	2.32	7.11	3.09	2.06	Apatia	3.32	5.20	Gyorok	3.05	4.46	6.23	Deva	3.53	7.26	Oena	4.09	8.02	4.58	10.14				
Rév	3.02	7.41	3.48	2.46	Ágostonfalva	3.47	5.47	Pauliș	3.23	4.58	6.34	Branicica	4.18	7.47	Loanneș	8.30	5.25	10.40					
Bratca	3.33	8.16	4.54	4.03	Homorod	4.20	6.35	Radna-Lipova	3.39	5.16	6.52	Ilia	4.43	8.10	Șeica-mare	9.05	5.55	11.10					
Bucia			5.14	4.25	Hașfalău	5.25	8.12	Gurasada		5.53	7.33	Zam	4.58	8.20	Copsa-mică	9.34	6.20	11.35					
Ciucia	4.26	9.05	5.40	4.51	Sighișoara	5.45	8.47	Soborșin		6.39	8.20	Bérvava	5.21	8.48	Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.								
Huedin	4.58	9.35	6.22	5.32	Elisabetopol	6.12	9.29	Zam		6.58	8.49	Conop	5.21	8.48	Cucerdea	2.55	8.20	2.56					
Stana			6.38	5.49	Mediaș	6.33	10.10	Gurasada		7.22	9.16	Radna-Lipova	5.21	8.48	Cheța	3.25	8.53	3.26					
Aghiriș			6.59	6.17	Copsa-mică	6.46	10.32	Ilia		7.38	9.32	Pauliș	5.21	8.48	Ludoș	3.41	9.11	3.42					
Ghirbău			7.11	6.28	Micăsasa	6.48	10.42	Branicica		7.54	9.51	Gyorok	6.06	7.50	M.-Bogat	3.56	9.39	3.57					
Nădeșel	5.49		7.24	6.44	Blaj	7.22	11.37	Deva		8.14	10.18	Glogovaț	6.24	8.08	Cipeu-Iernut	4.33	10.18	4.34					
	6.02	10.35	7.39	7.04	Crăciunel	7.51	12.23	Simeria (Piski)		8.43	10.44	Arad	7.06	8.38	Kerel-Sz.-Pál	4.48	10.34	4.49					
Cluj	6.12	11.02	7.54	8.30	Teiuș	7.58	1.23	Orăștie		9.12	11.14	Szolnok	7.45	9.05	Nireșteu	5.11	10.56	5.12					
Apahida	6.27	11.23	8.11	8.55	Aiud	8.15	1.50	Jibot		9.34	11.39	Budapesta	11.51	2.25	Oșorheiu	5.30	11.17	5.31					
Ghiriș	7.30	12.42	9.18	10.31	Vințul-de-sus	8.45	2.20	Vințul-de-jos		9.56	12.05	Viena	1.55	5.50	Reghinul.-săs.	5.46		5.43					
Cucerdea	7.55	1.18	9.49	11.19	Uioara	8.45	2.28	Alba-Iulia		10.17	12.26		7.20	1.40	7.25								
Uioara		1.55	9.56	11.27	Cucerdea	9.16	3.38	Teiuș		10.44	12.58	Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea											
Vințul-de-sus		1.33	10.02	11.35	Ghiriș		3.38	Simeria (Piski)—Petroșeni				Reghinul.-săs.			8.25	8.15							
Aiud	8.21	1.55	10.22	12.02	Apahida		3.52	Simeria		7.17	11.28	Reghinul.-săs.			10.—	9.53							
Teiuș	8.37	2.14	10.39	12.26	Cluj	10.36	6.05	Streiu		7.54	12.12	Oșorheiu			7.24	6.14	10.39						
	8.42	2.24	10.57	1.18	Nădeșel	10.48	6.26	Hațeg		8.45	1.08	Nireșteu			7.44	6.14	10.39						
Crăciunel		2.49	11.20	1.54	Ghirbău		6.42	Pui		8.39	2.03	Kerel-Sz.-Pál			8.07	6.37	11.02						
Blaj	9.14	3.02	11.36	2.11	Aghiriș		6.58	Crivadia		2.51	2.51	Cipeu-Iernut			8.29	6.58	11.23						
Micăsasa		3.33	12.04	2.49	Stana		6.11	Banița		11.26	3.30	M.-Bogat			9.02	7.28	11.53						
Copsa-mică	9.49	3.48	12.23	3.23	Huedin	12.01	8.27	Petroșeni		12.—	4.02	Ludoș			9.35	7.41	12.06						
Mediaș	10.07		12.39	3.46	Ciucia	12.31	8.49	Arad—Timișoara				Cheța			9.51	7.57	12.22						
Elisabetopol	10.30		1.08	4.27	Bucia		9.08	Arad		6.41	12.20	Cucerdea			10.23	8.25	12.50						
Sighișoara	11.06		1.50	5.39	Bratca		9.28	Aradul-nou		7.09	12.44	Simeria (Piski)—Hunedoara											
Hașfalău	11.21		2.06	6.02	Rév		1.10	Németh-Ságh		7.81	1.09	Simeria (Piski)			11.05	8.38							
Homorod	12.37		3.20	7.51	Mező-Telegd		1.36	Vinga		7.58	1.37	Cerna			11.26	8.59							
Ágostonfalva		1.26	4.19	9.10	Oradea-mare		2.01	Orczifalva		8.14	1.54	Hunedoara			11.55	9.28							
Apatia		1.47	4.44	9.44	P. Ladány		3.31	Merczifalva		8.29	2.10	Hunedoara—Simeria (Piski)											
Feldioara		2.23	5.20	10.31	Szolnok		5.11	Sân-Andrei		8.45	2.27	Hunedoara			6.—	2.15							
Brașov		2.33	5.30	12.23	Budapesta		7.15	Timișoara		9.08	2.53	Cerna			6.26	2.41							
Timiș		3.15	6.14	1.37	Viena		1.40	Ghiriș—Turda				Simeria			6.45	3.—							
Predeal		3.47	6.45	2.22				Turda—Ghiriș				Hunedoara—Simeria (Piski)											
București		9.30	11.45					Ghiriș		7.40	10.50	Hunedoara			6.—	2.15							
								Turda		8.—	11.10	Cerna			6.26	2.41							
								Ghiriș				Simeria			6.45	3.—							
												Hunedoara—Simeria (Piski)											
												Hunedoara			6.—	2.15							
												Cerna			6.26	2.41							
												Simeria			6.45	3.—							

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.